

Образы Ивана Манайло,
котрому 16. януара исповнило бы ся 70 рокув

“Рано”, 1973 р.

“По бурі”, 2001 р.

“Дівки”, 1971 р.

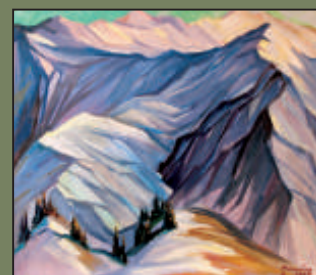
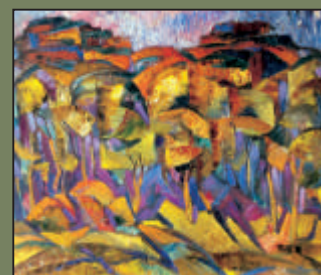
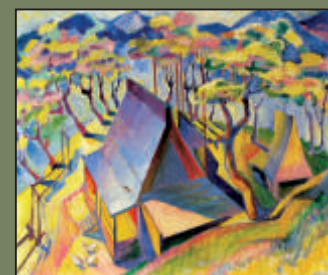
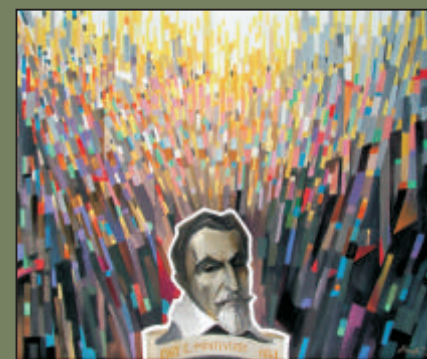
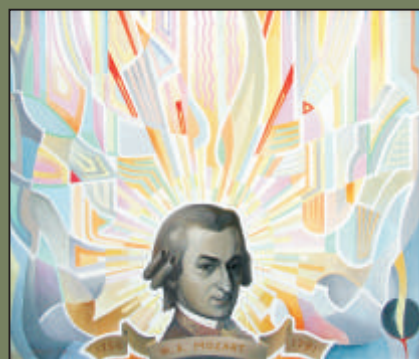
“Луцифер”, 2005 р.

“Наближення”, 2004 р.

Роботы едіції “Музыка”, 2006 р.

Роботы едіції “Часы рока”, 1972 р.

На обкладці: работа Ивана Манайло “Дерева” 1972 р.

РУСИНСЬКИЙ RUSZIN VILÁG СВІТ

рочник X. число 93., януар – фебруар 2012
X. évfolyam 93. szám, január – február

Памнятный День Антонія Годинки
Hodinka Antal emléknar

Курта кроника

Деце́мбер

Фебруар

9.: У Тисауйвароші у керетох серії акцій «Од Миколая до Рuzдвa» на площі Варoшгазо выступав «Ансамбл Русинськуй Нарoднуй Співaнки и Танцю», організований у осени 2011. рока. З великим успіхом ансамбл представив русинські народні співaнки и коляды. Притомным полюбило ся народное вбраня артистув, пошытое своіма рука-ми. Колектив з восьмох люди планує у будучности розшырити свуй репертуар народным танцём.

14–17.: У половці деце́мбра група греко-католицьких Русинув Мадярщины з 70 особ рушила у паломниць-коє путованя у Рим. Ці-лєв паломництва было зучастнити ся 16. де-це́мбра на ритуалі бла-гословеня главной яли-ці, што была привезена з пудкарпатськуй Го-верлы, и знайомство зо світовов и християн-ськов історієв и культу-ров Вічного Варoша.

Януар

2.: У Мадярськуй Державнуй Опері на честь новуй Конституції, што зачала фунговати од 1. януа-ра 2012. рока, був організований сяточный гала-концерт. На сяті ведно з державными руководите-лями и сосполными діятелями зучастнили ся и члєны русинськуй общины.

3.: Сповнило ся 90 рокы од роженя познатого пудкарпатського літератора и сосполного діятеля Васи́лія Боржавина-Сочкы (Берегсас, 1922-2010).

6.: Грекокатолицькі прихожаны Шайовпал-фолы сятковали у своуй церьковли Водохрещі. Сяточну сяту літургію вюг парох Ласло Полгарі.

8.: Повні столы и ясаючий діточый концерт чекав вшыткых, ко желав зучастнити ся на тради-ційным руздвяным сяті Столичного Русинського Самосправованя. У кунцєви чудесного дійства вуступив недавно створений діточый ансамбл «Русинята» и хор взрослых «Карпаты».

15.: Русинська сосполность одзначила 125 рокы зо дня роженя познатого сосполного діятеля Александра Бескида. Родив ся у Абовуйсантови (1887-1975).

16.: 70 рокы од дня роженя познатого пуд-карпатського маляря Ивана Манайла (Ужгород, 1942-2010).

4.: Сповнило ся 100 рокы од дня роженя позна-того педагога, писателя и фолклориста Михайла Молнара (Голубиноє, 1912-1997).

11.: У резиденції Вседержавного Русинського Самосправованя одбыв ся Собур ВРС. На зачатку засіданя Собора благословив преподобный о. Стефан Суч. Посланицькый корпус прийняв бюджет ВРС на 2012. рук и рішив шор актуалных вопросов.

11.: Проводив ся Памнятный день Анто-нія Годинкы. Акція за-чала ся на цвынтарі на улиці Фіумеї, де коло гроба академика препо-добный отець Стефан Суч одкончив панахи-ду. Ведно з організо-рами туй были притом-ні многі члєны русин-ськуй общины, котрі поклали вінці на груб Антонія Годинкы. По покладаню вінцюв в

урочистуй обстановці были вручені премії Антонія Годинкы 2012. рока. Сяточну атмосферу вечара забезпечовав струнный квартет имени славного мадярського академика.

11.: Спольный фаршонговый бал у складчину організовали доведна русинськое, болгарськое и німецькое національні самосправованя будапешт-ського района Белварош-Ліпотварош. Члєны общи-ны прийшли на вечар з «тайстрами» якмай смачній-ших їдінь, з радостєв слухали и позерали концерт и файно провели танцєвалный вечар.

12.: 90 рокы од дня роженя Васи́ля Молнара, познатого русинського писателя и сосполного діятеля (Голубиноє, 1922).

14.: 280 рокы од дня роженя познатого пудкарпатського сосполного діятеля, славного єпископа Мукачовськуй грекокатолицькуй єпархії Йоана Брадача, автора Букваря 1770. рока (Торискы, Спіш, 1732-1772).

24.: Русинськое Національное Самосправованя варoша Фелшєжолца провели свою перву сєгоручну акцію, котра ся одбыла по случаю возведеня гаті про охрану варoша од паводкув. На сятю прибыло много гості и з Пудкарпатя.

Премія Антонія Годинки 2012

Собур Вседержавного Русинського Самосправованя 2003-го рока основав Премію Антонія Годинки – медалію и діплогу – за значні досягнення у сфері русинської культури, традицій, материнського языка и грекокатолицького віроисповіданя. Перва премія была присуджена 2004-го рока. На днешній час 52-ом особом вручено майвысшое вузнаня русинської общины Мадярцины. Сёго рока Памнятний день Антонія Годинки зачав ся на цвынтарі на улиці Фіумеї панахидов и покладенём вінцюв и продовжив ся сяточным врученём премій А. Годинки 2012. рока и концертом квартета им. Годинки.

О. Стефан Сюч

родив ся 11. януара 1931. года в селі Теково. Учив ся у Хустській Гімназії, в совітський час закончив Чорнотисовську Середню Школу, дале пак встиг поучителёвати. Ціль, котру переслідував з діточых рокув, вуучити ся на священика, по причині безбожнуй власти пришло ся откласти на будущность. У Лембергові закончив ветеринарний інститут, пак пущднійше и Московську Ветеринарну Академію. Айбо зерна, посіяні у богобойнуй фамілії, стрічі з чудесныма духовныма особами привели ку тому, ку чому была го, видав, животна місія. Главна ціль была ным досягнута 26. августа 1990. рока у параднуй церкві Доробратова, де го рукоположив у священикы єпископ-ординарій Мукачовській Грекокатолицькуй Єпархії Йоан Семедій. Зачинать ся агілна духовна робота на благо родного русинського народа. 1994 рока призначений деканом у Марамороші (днешні Хустський, Тячовський и Раховський районы). Од того же рока парохує у Буштині, служить по других селох околиці. У активі священика и декана много хосенных и результативных ініціатив на духовнуй стезі. Буде храмы, організує духовні центры „Петрос” и „Одродження” имени благореченого Теодора Ромжи, оздоровчий молодіжний табор имени сятої Терезы у Нижньому Быструм.

Агільность у сфері навернення духовности по страшных роках советського безчасу не обстали ся без позора сосполности и церьковных єрархув. Обновлення Марійськуй конгрегації в Хусті по пятьдесятых роках і заказаня в 1949 році, котру отворили дякувучи майнаперед о. Стефану Сючу пуд імнём „Одродження”, дустало од майвысшой власти из Ватікана Ікону Божуй Матери. Ипен тогды, 2000. рока, неутомимый робутник на ниві духовнуй обернув ся из ініціативов до Йоана Павла ІІ. установити на площі Сятого Петра у вічнум вароші ялицю из-пуд майвысшого карпатського верьха Говерлы. 2011. рока 16. децембра сеся

ініціатива наконець реалізовала ся! Красна ялиця из-пуд Говерлы у Ватікані и паломники з цілого світа коло неї пудтримали символічний гест скромного пароха з Марамороша у його намаганях навернути властный народ ку європськым культурным и духовным цінностям.

Собур ВРС за многолітнєє діятельство у сохрании русинського ідентитета и грекокатолицьких духовных цінностей на утцюзині Русинув нагараждає Превелебного отця декана Стефана Сюча премієв Антонія Годинки.

Андраш Золтан

– мадярський ученый-языкознаватель, єден из майпознатых днешніх отцюзняных славистув, продовжатель славных традицій, заложенных у суй сфері науки Емілом Балецькым, родив ся 25. децембра 1949. рока у Шопроні.

1974. рока абсолвовав філологічний факултет Будапештського Універзітета Ловранда

Етвеша (руська и полська філологія), 1984 рока – аспірантуру на катедрі руського языка філологічного факультета Московського Державного Універзітета.

З 1974. рока до днесь успішно трудить ся на філологічному факультеті Будапештського Універзітета: на катедрі руської (з 1991. рока – називать ся восточнославянськуй и балтійськуй) філології. Од 1974. до 1981. рока – асістент, од 1981. до 1986. – адьюнкт, од 1986. – доцент, од 2005. рока професор сєї катедры, котров и завідовав од 1991. до 2002. рока. Од 2003. рока веде катедру украинськуй філології Будапештського Універзітета, а од 2006. и до юлія місяця минулого рока завідовав также катедров украинської и русинської філології Ниредьгазькуй Высшуй Школы.

Андраш Золтан член веденя и ведучый цілого шора отцюзняных и межнародных філологічных обществ, асоціацій и редакцій. Многоручний редактор фахового єжегодника Studia Russica.

Автор пове́ше тристо публікацій з проблем польсько-українсько-білорусько-руських мовних контактів, старших літературних мов восточних славян, етимології і словотворення восточно-славянських мов, славянських елементів у мадярській мові і інших. Перед днешнім світовим русиністиком заслужив чествованя за перевуданя нашої майцінної мовної пам'ятки «Няговськый постилы» (Ніредьгаза, 2006). Іпен за його ведення були пудготовлені і увіділи світло світа 4 томи едіції «Русинський дайджест 1939-1944» (Ніредьгаза, 2008-2011). Мадярського ученого чествуют дома и за гатарами. Вун лавреат премії Алберта Сент-Дєрді (2010, Мадярщина), нагороджений медалієм Франциска Скорини (2010, Білорусь).

Собур ВРС за наукове діяльність у сохраненню русинських мовних і літературних пам'яток нагороджає професора Андраша Золтана премією Антонія Годинки.

Ігорь Керча – русинський лексикограф, письменник, тоvmач, публіцист, редактор і сосполный діятель родив ся 20. фебруара 1943. года у Горонді пуд Мукачовом (як, видиме у Мадярщині!). Середню школу вуходив в Ужгороді. Іпен у школні годы зачав писати поезію, котру печатав по булшуй часті в містній періодиці (ги видиме, наслідовав талант

вутця Івана Юрія Керчи, познатого пудкарпатського літератора і новинаря). Вышшу школу абсолвовав у рудном Ужгороді, де закончив фізичный факультет містного університета, и у Києві, де изглядывовав сістемотехнику.

Талант гуманітарія і природописное вошколованя помагать нашому лавреатові не лем у красном письменстві і редакторськый роботі, айбо дало му можность занимати ся актуалныма про Русинув Пудкарпатя научныма проблемами. Ведно з колективом авторув пудготовив граматіку русинського літературного мовы, котра увіділа світло світа 1999. рока в Будапешті. 1998. рока зачав вудавати літературну едіцію «Пудкарпатія». Первым сшитком быв том вершув Шандора Петєвфія, потовмаченых на русинський мову. Далє потовмачив и вудав прозу Івана Олбрахта (Ужгород, 2001), Дюлы Крудія (Мішколц-Ужгород, 2002), зладив книгу «Матяш, король Русинув» (Ніредьгаза, 2001). Іпен туй у Будапешті 2001 рока вудав

первым раз свою «Читанку про неділіні школы», потовмачив книгу Андраша Ш. Бенєдека «Русины, gens fidelissima», резултативно сотрудив з Іштваном Удварі, товмачив и редіговав книги «Образчики. З історії пудкарпатських Русинув» (Ужгород, 2000), «Збирька жєрєл про студії русинського писемства I., II. и III.» (Ніредьгаза, 2002, 2005, 2007). Айбо майбулшым и майцінним про Русинув вуданєм чествованого лавреата є 2-ох томный «Словник русинсько-руський» 2007 рока. З 1883. рока, наколи у Будапешті вуйшов словарь Ласлова Чопєя, се майповный и майякустный русинський словарь. Днесь Ігорь Керча пудойшов ку фіналу пудготовки другого вуданя сєго словаря, у котром пове́ше 63 тысячі русинських слєв. Не менше цінным и хосенным про нас буде и паралєльно пудготовлений ним до вуданя «Словник русько-русинський».

Собур ВРС за многоручну наукове діяльність у сохраненню и розвиванню русинського мовы, літературы и публіцистики, за соспольну роботу у захраненню русинського ідентитета нагороджає Ігоря Керчу премією Антонія Годинки.

Борбала Мажорне Жебєші

родила ся 31. августя 1955. рока у Сіксові, діточі роки бывала у Алшодобсі, што на берєзі рікы Гернад. Началну школу скончила у Медьасові, а середню – у Мішколці. 1978. рока у бывшум Педагогічнум Інституті имени Хо Ши Міна дустала діплом учителя історії и руського мовы. Збыла ся діточа мрія Борікы. На

теперішнєм місті, у Общеобразовнуй Школі имени Ласлова Каласа учительє з 1973. рока. За тот час она добрі освоїла ушыткі плюсы сєго нєлегкого, айбо фаха, котрый дає чувство успіха, и ревнє го сповнять. По зміні режєма у школї перестали учить руський мову и встав вопрос: «Як быти далє?». И тогды Русины Мучоня, што жыють ту у великуй кулкости, обернули ся до Борікы и ініціовали преподаваня русинського мовы у містній Началнуй Школі. Молода учителька з ентузіазмом взяла ся за організацію учєня русинського мовы: склала програму школованя, яку прийняло Міністерство Образованя, організовала групы ученикув, писала заявкы на конкурсы, організововала таборы рудного мовы, групы націоналнуй співанкы и танцю. За минулый час школаші з великым успіхом выступали на націоналных акціях, путовали на

загатарні покликания, участвовали у русинських таборах материнського языка и акцій хоронення традицій. Тепер у школоу русинського языка и народописа участвувуть 39 малых школашув, а у русинській молодежній танцевальній групі 16 особ.

1994. рока у нашуй отцюзніні майпервое русинське національне самосправованя было організоване ипен у Мучоні, а Боріка вже много рокув є його председателём. Заслугу і активности и вутримку є много успішних конкурсув, котрі дали можливість русинській общині познакомити ся з животом и діяльством своїх русинських братув дома и за гатаром. 2006-2010 роки Боріка была діятельным членом депутатського корпусу територіального русинського самосправованя области БАЗ.

Собур ВРС награджає премієв Антонія Годинки Борбалу Майорне Жебеші за діяльство у обученю русинського языка, за сохраненя народных традицій и за і многоручну роботу в области русинського самосправованя.

Ласло Гатрадї

родив ся 2. фебруара 1965. рока у Мішколці. Многі генерації його грекокатолицькуй газдувськуй фамілії жили у Геївкерестурі. У школні роки його релігійним хованём занимали ся дїдо и баба. Не было ані єдного сята вадь неділі, обы Ласло не мініштровав коло каноника Рогаля у геївкерестурськуй грекокатолицькуй церьковли. Серед-

ню школу вуходив у Тісауйвароші. По сконченю школы зачав працювати калаусом на Мадярськуй

Державнуй Залізниці. 1986. рока женив ся. У слїдувучі роки родили ся два сыны. У сесь період фамілія жыла у Мезечат, у родичув жоны, айбо у Геївкерестурі побудовали нову фамілну хыжу.

1990. рока вун з геївкерестурськыма цїмбо-рами, як на тот час было модно, изглагодовали новітню історію свого поселища. На основі архівных результатув вуюснило ся, чом у памняти старо-жылув села ищи жыє по єднуй молитві, співанці, приказці на славянськым языкови. Исе была дїдузнина пращурув, изглагодованя котрої продов-жати ся и днесь.

У результаті выборув посланикув меншыновых самосправовань 2002. рока у Геївкерестурі было создано русинське самосправованя, пост председателя котрого ужек третю каденцію занимає Ласло Гатрадї. Пуд його веденём вже стала традицій юніова Русинська Грекокатолицька Стріча діти и моложави, котра на днесь вже вуросла до єдної з майважных акцій сяткованя Дня села. Русинський посланицький корпус бере на ся значну ролю у сфері модернізації и прикрашаня поселища, хороненя культурных памяток. На меншыновых выборах 2007. и 2011. рока Ласло Гатрадї був вубраный членом БАЗ Областного Регіонального Меншынового Самосправованя, а з 2011. рока вун є пудпредседателём сего посланицького корпусу, з інтересом слїдить за актуалныма національно-політичныма подїями, законодавчыма процесами, все має готові отвїты и совїты на вопросы своїх колегув и членув общины. Вун є діловодителём Вседержавного Общества Русинув/Рутенув Мадярцины, ревню и бездоганно исповняє завданя, што ся капчавуть діяльства сосполної організації.

Собур Вседержавного Русинського Само-справованя награджає Ласло Гатрадї памнятнов медалієв и діпломов Антонія Годинки за діяльство у організації русинських самосправовань и в укріплєнєві єдности русинської общины области БАЗ, за сохраненя русинських народных и грекокатолицьких духовных традицій.

Честованї Читателї!

Май повну інформацію за жылот Русинув Мадярцины годні сьте дустати на нашуй інтернет сторонї: <http://ruszin.com>

Ипен там у меню глядайте и електронну верзію нашуй новинки!

Tisztelt Olvasók!

Bővebb információt a magyarországi ruszinok életéről WEB oldalunkon találhatnak:

<http://ruszin.com>

Ugyanitt található meg lapunk elektronikus verziója!

Русины у Ватікані

Як єм и обіцяв у пережум числі «Русинського Світа», подаєме поєдні матеріали за поїздки мадярських паломників-Русинів у Рим у децембрі минулого рока.

Мож бы много написати за йсе паломництво автобусной групи из майже 70 особ, што стартовала з Мішкольца понадвечар 14. децембра м. р., айбо міста на то не маєме, а написати куртенько айбо хосенно и познавно про читателюв, признавуся, хыбыть ми на то новинарська исхопность. Уповім ищи, же йсе ипен тот случай, наколи намного ліпше увідіти єден раз самому, ги читати за восторгы поєдных путникув. Єдно, што-м изробив, у автобусі, ужсек на довгуй пути дому, позвідав єм од поєдных паломникув, як, на їх гадку, оцінили бы се поїздки до Вічного Вароша и ци оправдали ся їх чеканя од стрічі з Римом. Туй поміщаєме сї експрес-інтервю. **Ред.**

Ержіка Фабіан (Кішварда)

Краса. Рада-м, же дожила до такого поїздки. Нигда-м переже не была в такому красному и познато-му на цілый світ місті и не віділа такі красні церквы, дома. Нигда-м не думала, же даколи попаду у сякий чудесный варош. Мали сьме серенчу и зато, же ипен у тот час были сьме у нюм, наколи туй ялицю од нас, з Пудкарпатя, поставили на площі Сятого Петра. Гідні сьме были закладовати у сякум святум про вышитых нас місті.

Шандор Ковач (Шайовнепрі)

Мені дуже ся полюбило, бо я ищи нигда не був у Римі. Путь и туда и назад была приємнов, добра была также організація поїздки паломникув, на файнум місті нас уквартелёвали. Мы вышутко віділи, што нас интересовало, главным кіпом памятники історії церквы. Нас сповныло радостёв то, што мы были притомні на сяті благословеня ялинки на площі Сятого Петра. Айбо малом забановав зато, же не вдало ся увідіти Сятого Отця и дустати от Нёго благословеня, но вертам ся дому духовно сповненым и збагаченым доимами.

Чаба Русінко (Маріановч)

На мене великий доим справило вто, што я своїма вучми увідів Рим, ибо телевизор и книги не гідні передати реално то чудо и красу вароша, старых будовель и настрой минулых століть. Перед поїздки не муг єм увидіти собі, же так много позітивных доимув дустану у сёму вароші. Дуже-м щасливый, же-м змуг зучастнити ся у сьом паломництві.

Варга Габорне (Мішколец-Таполца)

Увидженое мнов у Римі приятно доиняло ня и збагатило. Другым уроком сёго поїздки про мене є тот приємный факт, же мы знаєме єден ку другому ся приспособити и сїм укріплёвати нашу самосвідомость, нашу віру и єдність.

Муй майбулший доим? На благословеню ялинки на площі Сятого Петра мы увіділи міста перебуваня и діятельства Сятого Отця, се приблизило нас ку Ёго Сятости. Се чувство я навсе буду тримати у своей памяти.

Рим, Крачун 2011. рока

Подія з ініціативы пудкарпатського священника о. Стефана Сюча уже переросла у межинародну акцію. Своєв ідеєв священник ищи 2000. рока поділив ся з тогдышнім папов Йоаном Павлом ІІ. Вун понукнув, жебы сято Роженья Ісуса Христа у Римі на площі Сятого Петра прикрасила ялиця, котра вуросла на теріторії бываня Русинів, из-пуд горы Говерлы. Реалізовати сю пропозицію удало ся лем по десятёх роках. У трансляціях новостюв говорило ся за актуалні події перевезеня ялиці. Многі обывателі поселищ Саболч-Сатмар-Берега мали можливість відіти каміон з величезнов ялицёв. Убрата красна ялиця сіяла перед входом у собор Сятого Петра. На сято благословіння припутували

Русины не лем з Пудкарпатя, Словакії, Ерделя, а также и мы – мадярські Русины, што представляли нашу общину. Організацію поїздки узали на ся Вседержавное Русинськое Самосправованя и Регіональное Русинськое Самосправованя области Боршод-Абов-Земплин. Наша група из 70 особ рушила ся з Мішкольца комфортабельным автобусом турагентства Azur-tours. У сёму паломництві зучастнило ся много посланикув містных національных самосправовань и поєдні просто заінтересовані люде. У первый день по прибутю и поселеню у мотелі мы мали можливість попозерати варош. Успішнов екскурзія была дякувучи нашим клерикум духовной семінарії грецького обряду, што учать ся у

Римі, а іпен братам Томашови и Даніелю Кочішам, котрым ту хочеме вусловити подяку за помуч. Ведно з тысячлітніма пам'ятками вічного вароша и Базіликов Сятого Петра мали сьме возможность увідіти Латеранський собор, Базілику Санта Марія Маджоре, а также дустати найліпші доимы од неповторнуй красы Базілики Сятого Павла. З помочов наших семінаристув зучастнили сьме ся у Сятуї Літургії у каплиціх латинського обряду Папського Мадярсько-Німецького Колегіума и восточного обряду Грецького Колегіума. Єдна часть нашуй групи зо старших люди мобілізувала ся и провела окремі екскурзії варошом, пуд час котруї мы віділи Русікум, де учив ся наш блаженный єпископ-мученик Теодор Ромжа, и де пуднійше, 75 рокув сперед сїм вун був вусячений на сященника и вирушив на свуй апостольський, мученицький, віроисповідный путь.

16. децембра по обіді перед прикрасов Площі Сятого Петра, довкола 30-метровуй ялиці зачали формовати ся групи. На сяті были притомні папський посланик, генералный секретарь Восточный Конгрегації Монс. Ціріл Васіл и єпископ Мукачов-

ський єпархії Монс. Мілан Шашік, а также посланики акредітованых загатарных представительств. Пуд час яскравуй фолклорнуй програмы пудкарпатських паломникув запалили ся огні ялинки, што проголошували роження Ісуса Христа и значну подію нашого спасіння. На сую изрушуючуй події

мы, притомні туй, молитвов подякования споминали за прошедший через многі страждания наш вірувучый народ, наших єпископув, сященикув и ревных віроисповідачув. У личных молитвах мы згадовали за своїх ближніх и за вшытких тых, ко терпить нужду вадь є у тяжкум положеню. Так мы просили про каждого руздяного мира и взаємного порозуміння.

На слідувучый день за йсю подію публікували у містнуй новинці «Метро» и тижднёвуй новинці «Вольна Земля», а также у иных масмедіях даскулько днів по тому давали на знамость Русинум у світі за йсю значну межинародну акцію. Римське медітеранське Руздва збогатило наші душі многыма новыма доимами.

Слава Богу у небі, и мир людём на землі!

Янош Мігаль Соноцкі

Товмаченя: Рената Романюк

Пам'ятник Сятого Миколая у Матяшфелді

Оригінал пам'ятника Сятого Миколая є в Ужгороді, на березі ріки Уж. За легендов, ко погладити пам'ятник, майпервое діти, тот буде мати серенчу. Проект копії скульптуры изробив также ужгородський умілець Михайло Колодко. Дякувучи Пудкарпатській Областнуй Раді, майпереже посланикови Михайлови Качурови, а также посланикови Русинського Самосправованя XVI. района Будапешта Андрієви Головацькому (автору сіх шорикув), умілці мадярській національности з ужгородського „Турбогаза” вуляли скульптуру у бронзі.

Так ги оригінал, и копію благословив єпископ Мілан Шашік. Путувучи у Рим 13. децембра 2011. рока пан єпископ и Михайло Качур привезли скульптуру Сятого Миколая у

Мадярщину, а 16. децембра было ї експонованя у Ержейбетлігетському Центрі Културы XVI. района Будапешта. Познатый факт, же ялиця, поставлена на Руздва 2011. рока у Римі на площі Сятого Петра, была пудкарпатським дарунком, и з сєї нагоды єпископ Мілан Шашік и пан Михайло Качур зучастнили ся на аудієнції у Ватікані. По пути дому

пан єпископ передав нам дарунок от папы Бенедікта XVI. – ружанець у мішчухови з офіційнов папськов печатков, а также вінчованя благословенного и мирного Руздва мадярському народови.

Андрій Головацький

*посланик Русинського
Самосправованя XVI. района
Будапешта*

Пам'яті Івана Манайла

На честь ювілея славного сына русинського народа днесь подаєме бесіду Марії Ортутай на отвореню виставки, што недавно была отворена ку ювілею маляря. Ред.

Честовані Панііи Панове! Дорогі Приятелі!

Вірний знак любови и честованя є то, же мы не забуваєме, пам'ятаєме. Днесь мы згадуєме маляря Івана Манайла по случаю ёго виставки и 70.-ручного ювілея роження умільця.

Из-за незбагненуй волі Творця, Івана вже другый рук у фізичнум смыслі не є межи нами. Айбо мы теперь згадуєме ёго живот, а вун кіпом своїх образув и наших особных испоминань находит ся ту!

Іван Манайло русинський маляр, педагог, быв організатором школованя и културы, умілець, котрый много зробив про сосполное діло. Вун ся родив 16. януара 1942. рока у фамілії дінастичных малярюв, котра переживала як успішний, так и скрутний живот. Отець Івана – Федор Манайло з цімборами, колегами-умільцями Бейлом Ерделі и Йосифом Бокшаєм засновали в Ужгороді школу художнього умільства. Умільськым координатором и руководителём сєї школы – правда, у примусово переинакшенуй формі – за 30 рокув з умільсков и учительськов діпломов був Іван Манайло.

В єдному передслові ку своему альбумови Іван Манайло писав: „Я радий, што годен єм з Вами стрігити ся, и Вы порозумієте суть моїх образув!”

Айно! Велёчестованый, дорогой Іване! Мы раді, же стріли сьме ся теперь и ту з Тобов и маєме можность почувствовати красоту и чаровность Твоїх образув!

Справучи ся на традиції многих генерацій

познатых художникув, вун найшов свій новий стиль. Придержовав ся мысли, же традиційні ідеї суть вічними и доступні суть розуміню каждого чоловіка. Гадав, же мусиме пам'ятати тяжкі и радостні минuty жывота, ибо минулось, што актуална днесь, вузначать не лем днешність, айбо и будучность. Вун тримав себе ганьблывым у словах, айбо пензликом знав уповісти за вшытко: інтимность, людську натуру, душевні переживаня, світову реальность.

Вун узяв на ся роль ініціатора двиганя за спасіння отцювського музея. Пуд ёго корманёванём и настановами бороли ся за єдну ціль: захоронити и розвивати пам'ять, плоды таланта великого предка, тепло отцювськуй хыжы. Подля ёго гадкы, русинство по вшытких історичных катастрофох и тяжких обставин пуднимало ся на ноги. Чом бы ісе мало быти

іншак днесь? Додавучи и сїм сил и характера своїм приятелюм, што борють ся за справедливое право захраненя властного ідентітета. Ёго многосторонній умільський інтерес значив любов до люди, любов до чоловіка, музыкы и умільства. Вун дав нам теперь щастливі минuty, естетичні доимы, вупромінёваня любови з рая у реальный світ!

Дякуєме!

Марія Ортутай

*Вац, 8. януара 2012. рока
Товмачила Рената Романюк*

“Автопортрет”, 1987 р.

Ференц Бурян

Велика кулькість скорбных люди прийшли на цвынтарь Мішколц-Гєрємбєї 23. януара 2012. рока, де послїдній раз прощали сьме ся з Ференцом Буряном, предсїдателєм Мішколцського Русинського Само-справованя, котрый прожив 61 рук и умер у автогаварії. Ференц Бурян жив у варошськым мікрорайонї

Мішколц-Гєрємбєї и добрі познавав містных обывателнов. Туй вун займав даскулько постув –

быв членом Общества любителей садовництва, группы Пивничных и Виноробных газдув, а ищи сперед сїм кружка народної співанкы, хосновав ся честованєм межи своїма приятелями, пензістами машинїстами и колегами. Айбо майважно, што був вун гєрємбєювськым жытелєм, грекокатоликом и Русином. Сяк вун себе називав, бо сяким и був, сяк и жив. Ёго люблячое ставленя ку своей родинї не было маймалым от того, што вун придїляв час и пудтримцї дружеських стосункув. Ёму маєме дяковати за отвореня памятного міста Виннуй Каплиці и Русинськуй Пивниці на гєрємбєювськым історичным пивничным шорї, а так же за збераня, хороненя и представленя предметных памяток. З ёго смертєв скончив ся агільный живот.

Най земля му буде пухом!

Вічная пам'яць! Блажэны покуй!

Карой Іштван Форкош

Карой Іштван Форкош родив ся 21. августа 1939. рока у Мукачови. По законченю середнїї школы учив ся в Ужгородськым Музикалным Училищі по спеціалности «скрипка и контрабас», а 1961. рока дустав діплому учителя музыки, пак прослухав два семестеры у Лембергськым Войськовому Інститутї на спеціалности «новинарь». 1966. рока у Лембергськуй Музикалнуй Академії Лисенка дустав діплому хорового солїста и учителя гры на контрабасї. Робив учителєм музыки, був солїстом Запорожського Державного Сїмфоничного Оркестра и Сїмфоничного Оркестра Унгварської Фїлгармонії. Од 1969. до 1973. рока совершив свої знаня у сферї редакції и выпускowi телепередач у советськым Державным Інститутї Радіо и Телевізії у Москві, а потом од 1983. рока у кїевськуй філії сєго інститута. Од 1976. рока член Асоціції Советських Новинарьов. 1968-1992. роки був редактором, а пак діректором музыкального и культурного одділення ужгородськуй студії Пудкарпатськуй українськуй телевізії. Од 1970. рока пудготовляв телевізійні матеріали про редакції Ablak и Zenebutik Мадярськуй ТВ, а также був соредактором и товмачом редколегії ТВ-передач Panoráma и Natúra.

По перестяганю у Мадярщину 1992. рока зачав сотрудити редактором у Главнуй редакції Регіональных и Загатарных телепередач на каналї

MTV 2, соредактор передач Nagylátószög и Dobogó, організатор загатарных мадярських телевізійных штабув: редактор Студії Меншынових и Загатарных Передач, пудготовлять самостойні матеріали про передачі Tranzit, Körző и Átfogó, пудготовляв и проводив репортажні накручованя у Пудкарпатю,

Україні, Росії и Словакії, займав ся аналізом критичного матеріала и індекса популярности телепередач; од 1998. рока соредактор передачі Kincsestar. 1999. рока Карой Форкош вуйшов на пензію, айбо и дале редіговав рубрики Kelet-Európai kocsma и Szép magyar család. Про німецький телеканал SAT у літї 2003. рока накрутив фїлм за єдну будапештську фамілію музыкантув. Ёго діятельство характеризує ся вумогливість, прецізнов пудготовчов роботов, вун все почливо и з любовю, а подаколи з гумором ся ставив ку своїм колегам и приятелюм. Вун дуже тяжко переживав трагічні и несподіванї змїны, што ся стали у результатї хвороты, и хоть дякувучи обхоженю и мерькованю люблячої родини – жоны Крістіны и донькы Андреї – удавало ся довго пудтримувати Корчія, айбо земный живот го у децембрі 2011. рока перервав ся и змучена душа найшла вічний спокуй.

Вічная пам'яць! Блажэны покуй!

Др. Тібор Дулишкович

На Сятий Вечар праздновали сьме роження Исуca и ждали сьме телефонного звонка з поздравленнями, котрое за традиційв все зачинало ся колядков. Айбо намісто радостного співа з телефона учули сьме плач и трагічну новость...

Др. Тібор Дулишкович родив ся 29. мая 1939. рока у Сваляві на Пудкарпатю у дохторській фамілії. Из пятёх хлопцов четверо вубрали дохторський фах. 1962. рока дустав діплогу медичного факультета Ужгородського Державного Універзітета, а потому пак, по захисті кандидатській дисертації, преподавав предмети терапії и ендокрінології у должности доцента універзітета. Айбо 1988. рока лишив академичну кареру и з жонов др. Александров Фединець и двома сынами емігровав у Мадярщину. Працовав фамільным дохтором у Турі онь ку смерти, мерьковав на здоровля булш ги тисячі пацієнтув. За чотыри роки був послаником самосправованя вароша Туры и робив свуй вклад у розвой поселища. Розробив про варош програму охраны и профілактікы здоровля, в інтересох обывателюв

вароша боров ся за раціоналізацію медичного обслуговованя. У крузі родины и цімборув знали Го як чоловіка з добрым настроєм, тонкым гумором, што мав пристрасть ку фотографії и філателії. Вун щиро пудтримовав сосполный и інформаційный журнал «Русинський Світ» и шор русинськоязычных вудань, зобрав и каталоговав покликания на акції нашуй общины, русинські рарітетні книги, котрі ёго жона Др. Александра Фединець даровала Бібліотеці Русинув Мадярщину. Даскулько рокув сперед сїм силно похворів ся, айбо хвороту переборов и вернув ся ку своєю професії, дале продовжовав складну, отповідалну и самопожертвену роботу фамільного дохтора. Руздвяні сята хотів провести традиційно у крузі люблячуй родины, внукув и братув, отпочити и набрати ся новых сил про стоячі перед Ным завданя. Айбо Всевышній покликав Го до ся, и Тібор оддав душу своєму Творцю. Скорблять по Нюм родина, приятелі и колеги.

Вічна пам'ять! Блаженый покій!

Крачун у Мучоні

У нас у Мучоні уже є традиційв, же каждый рук у децембрі у культурнум домі имени Шандора Петевфія мы праздуєме Роження Исуca Христа. Члены Мучонського Русинського Самосправованя з великым ентузіазмом готовили ся ку сяткованю. Мы рішили, же най будуть главными участниками сёго дня ушыткі 39 малых школашув Середньої Школы имени Ласлова Каласа, котрі учать русинський язык, а также тоті молоді християны, што сочувствувуть нам, и золотоголосі членны традиційного кружка народної співанкы.

На концерті вуступили и маймалі, они порадовали русинськым танцём родичув и дідикув з бабками, котрі од изрушення ледва могли говорити. По сёму вуступили бетлегемы, котрі у шатёви пастырюв и ангелув прославляли малого Исуca. Своёв игров они причаровали, пробудили настрой и чутя роження Исука.

Молоді християны вже місяцями переже зачали зберати русинські руздвяні співанкы и при-

несли нам на праздник їх цілый вінець на русинськум языкови. Наш традиційный кружок народної співанкы, што вже много раз дустав золоті одзнакы, представив мучонські и пудкарпатські народні співанкы.

Было дуже приємно відіти, як много люди прийшло на сято. Годно быти, што изнов булше люди признають своє русинське происхоження? Возможно, што ищи булше люди зачнуть учить русинський язык? Тых, ко пудпорує русинське самосправованя з каждым днём стає булше и мы стараєме ся оддячити ся їм за довіріє.

Позад концерта мы погостили выступающих невеличков вечерёв, а потому главну ролю зясь дустали русинські руздвяні співанкы. Співавучи, мы желали єден другому веселых Руздвяных сят, щастя и здоровля у Новому Році.

Борбала Майорне Жебеші
Предсідатель Мучонського РС
Товмачила **Рената Романюк**

Krónika

December

9.: Tiszaújvárosban, a Városház téren megtartott „Mikulástól – Karácsonyig” elnevezésű rendezvénysorozat keretein belül fellépet a 2011 őszén alakult Ruszin Népdal- és Néptánc Kör. Az együttes ruszin népdalokat és karácsonyi énekeket adott elő nagy sikerrel és tetszést aratott a fellépők saját készítésű népviselete. A nyolctagú társaság a jövőben ruszin néptáncokkal szeretné bővíteni repertoárját.

14-17.: December közepén indult Római zarándokútra a magyarországi görögkatolikus ruszin közösség 70 tagja. A zarándoklat célja volt a Kárpátaljai Hoverla csúcsról származó fenyőfa december 16-i megáldási szertartásán és ünnepeén való részvétel, ismerkedés az Örök Város világi és keresztény történelmével.

Január

2.: A Magyar Állami Operaházban 2012. január 2-án ünnepi gálaestet rendeztek az új Alaptörvény 2012. január 1-i hatálybalépésének tiszteletére. Az ünnepségen állami vezetők és közéleti szereplők mellett, részt vettek a ruszin közösség tagjai is.

3.: 90 éve született a híres kárpátaljai irodalmár és közéleti személyiség Borzsávin-Szocska Vaszil (Berzsász, 1922-2010)

6.: Vízkereszt ünnepét tartották a görög katolikus hívek a templomukban Sajópálfalán, ahol az ünnepi szentliturgiát Polgári László sajópálfalai celebrálta.

8.: Terített asztal és színes gyermekműsor várta az érdeklődőket a Fővárosi Ruszin Kisebbségi Önkormányzat hagyományörző karácsonyi ünnepségén. A meghitt ünnepet a nemrég alakult gyermek együttes - „Ruszinjata” és a felnőttekből álló „Karpáti” fellépése zárta.

15.: A ruszin közösség megemlékezett Beszkid Alexander, az ismert társadalmi személyiség Születésének 125 évfordulójáról. (Abaújszántó, 1922-2010)

16.: 70 éve született a neves ruszin festőművész Manajló János. (Ungvár, 1942-2010)

Február

4.: 100 éve született Molnár Mihajlo, ismert pedagógus, író és néprajzkutató (Holubinoje, 1942-2010)

11.: Az Országos Ruszin Önkormányzat székházában ülésezett az ORÖ Közgyűlése. Az ülés előtt Főtisztelendő Szűcs István esperes megáldotta a Közgyűlést. A képviselő-testület elfogadta az ORÖ 2012. évi költségvetését és döntött egy sor aktuális kérdésben.

11.: Megtartották a Hodinka Antal Emléknapot. A rendezvénysorozat a Fiumei úti temetőben vette kezdetét, ahol az akadémikus sírjánál főtisztelendő Szűcs István esperes panachidát tartott. A szervezők mellett nagy számban jelentek meg a ruszin közösség tagjai, akik megkoszorúzták Hodinka Antal nyughelyét. A koszorúzás után ünnepélyes kerektek között átadták a 2012.

évi Hodinka Antal Díjakat. Az est a hangulatát a Hodinka Vonósnygyes koncertje emelte.

11.: Közös Farsangi Batyus Bálra került sor a Budapest Belváros-Lipótváros ruszin, bolgár és német nemzetiségi önkormányzatok rendezésében. A közösség tagjai „batyukkal” érkeztek, amelyek finomabbnál-finomabb ételeket rejtett magukban, örömmel hallgatták meg a műsort és kellemesen töltötték el az estét.

12.: 90 éve született Molnár Vaszilij, neves ruszin író és közéleti személyiség. (Holubinoje, 1922)

14.: 280 éve született az ismert kárpátaljai közéleti személyiség, a Munkácsi Görögkatolikus Egyházmegye püspöke Bradács János, az 1770. évi ABC szerzője. (Torikszi, Szpis, 1732-1772)

24.: Felsőzsolca Város Ruszin Nemzetiségi Önkormányzata megtartotta az idei első rendezvényét, melyet a 2010 nyarán pusztító árvíz után a Felsőzsolca védelmére megépült Védmű (körgát) motiválta. Az ünnepségre több vendég is érkezett Kárpátaljáról.

Hodinka Díj 2012

Az Országos Ruszin Önkormányzat Közgyűlése 2003-ban alapította meg a Hodinka Antal Díjat, amely emlékéremből és oklevélből áll. A díjat évente a ruszin kultúra, a hagyományörzés, az anyanyelv és a görög katolikus vallási értékek ápolása és megőrzése terén végzett kiemelkedő tevékenységért ítéli oda az ORÖ Közgyűlése. Először 2004-ben osztottak ki Hodinka Díjat és az eltelt években 52 részesültek közösségünk legkiemelkedőbb elismerésében. Az idén február 11-én, a Hodinka Antal Emléknapi keretein belül került sor az akadémikus sírjánál panachidára és koszorúzásra, majd az Eötvös 10 Közösségi és Kulturális Szintér termében a Hodinka Díjak ünnepélyes átadására és a Hodinka vonósnegyes koncertjére.

Szűcs István atya életútja a Tisza partján kezdődött, ugyanis 1931. január 11.-én, Tekeházán született. A Huszti Gimnáziumban kezdte meg tanulmányait, a szovjet időkben elvégezte a Feketeardói középiskolát, és tanárként dolgozott. Gyerekkora óta az volt a célja, hogy papnak tanuljon, azonban az istentagadó hatalom miatt ennek megvalósítását el kellett halasztania. Lembergben elvégezte az Állatorvosi Főiskolát, később pedig a Moszkvai Állatorvosi Akadémiát is. Azonban, az istenfélő család légköre, a nagy tekintélyű lelkészekkel való találkozása mégiscsak elvezette oda, ami, úgy tűnik az élethivatása volt.

Élete fő célját Szűcs István atya 1990. augusztus 26.-án érte el Drágabártfalva gyönyörű templomában, ahol Szemédi János, a Munkácsi Görögkatolikus Egyházmegye püspöke szentelte pappá. Így kezdte el Szűcs István atya agilis lelkészi munkáját a ruszin nép javára. 1994-ben a máramarosi (ma huszti, técsői és rahói járás) terület esperesévé nevezték ki. Ettől az évtől paróchusként szolgál Bustyaházán és a környező falvakban. Papi és esperesi hivatásában egy sor eredményes dolgot valósított meg vallási vonatkozásban. Templomok építését kezdeményezte, a boldoggá avatott Romzsa Tódor nevét viselő vallási központokat hozott létre („Petrosz” és „Újjászületés”), Szent Teréz nevét viselő ifjúsági egészségmegőrző tábort szervezett Alsóbisztrán.

Szűcs István atya jelenleg is aktívan munkálkodik. A szörnyű, hit nélküli szovjet éra elmúltával a hitélet helyreállítása terén végzett munkássága nem került el a társadalom és az egyházi vezetők figyelmét. Az 1949-ben felszámolt huszti Mária Kongregáció, elsősorban Szűcs István atyának köszönhetően, „Újjászületés” név alatt újra működik és ennek elismeréseként rendkívül értékes Szűzanya ikont kapott ajándékba Vatikánból. Éppen akkor, 2000-ben a fáradhatatlan Szűcs atya II. János Pál pápához fordult azzal a javaslattal, hogy az örök város Szent Péter terén állítsák fel a Kárpátok legmagasabb csúcsáról, a Hoverláról származó fenyőfát. Az idén ez a kezdeményezés végre megvalósult. A nemzetközi római zarándoklat Szűcs István atya kezdeményezésére szerveződött. Célja az volt, hogy saját népe térjen vissza az európai kulturális és hitbeli értékekhez.

Az ORÖ Közgyűlése Főtisztelendő Szűcs István esperes úrnak a ruszin közösség körében az identitás és

a vallási értékek megőrzése terén végzett több évtizedes áldásos tevékenységének elismeréseként a Hodinka Díjat adományozza.

Zoltán András professzor, a hazai, szlavisztikával foglalkozó nyelvészek egyik legismertebb képviselője, az ezen a tudományos területen Baleckij Emil által bevezetett dicsőséges hagyományok folytatója 1949. december 25-én született Sopronban.

1974-ben diplomázott a Budapesti Eötvös Lóránd Tudományegyetem orosz-lengyel szakon, közben részképzésben vett részt: 1971/72-ben 1 félév a Varsói Tudományegyetemen, 1973/74-ben 1 félév a moszkvai Lomonoszov Egyetemen. 1980-tól 1984-ig levelező aspiráns a moszkvai Lomonoszov Egyetem Bölcsészettudományi Karának Orosz Nyelvészeti Tanszékén.

1976-tól 1981-ig – tanársegéd, 1981-től 1986-ig – adjunktus-, 1986-tól – docens, majd 1991-2002 között az ELTE Bölcsészettudományi Kar Orosz (1995-től: Keleti Szláv és Balti) Filológiai Tanszéken tanszékvezető. 2003-tól vezeti az ELTE BTK Szláv és Balti Filológiai Intézet Ukrán Filológiai Tanszékét, 2005-ben szerezte meg az MTA doktori címét, 2006-tól egyetemi tanár. 2006-tól tavaly júliusáig a Nyíregyházi Főiskola Bölcsészettudományi és Művészeti Főiskolai Kar Ukrán és Ruszin Filológiai Tanszékét is vezette.

Zoltán András professzor számos hazai és nemzetközi filológiai társaság, társulás és szerkesztőség vezetőségi tagja, 1994-től felelős szerkesztője a Studia Russica c. tanszéki tudományos évkönyvnek.

Igor Kercsa –

ruszin lexikográfus, író, fordító, publicista, szerkesztő és közéleti személyiség 1943. február 20.-án született, a Munkács melletti Gorondon (Magyarországon!). Középiskolai tanulmányait Ungváron végezte. Már az iskolában kezdett verseket írni, melyeket nagyrészt a helyi időszakos sajtóban publikált (amint látjuk, az apjától, Iván Jurij Kercsától, az

ismert kárpátaljai irodalmártól és újságírótól örökölte tehetségét). Felsőfokú végzettséget az Ungvári Tudományegyetem fizika szakán szerzte és Kijevben, ahol rendszertechnikát hallgatott.

Humán tárgyak iránti tehetsége, valamint természettudományi végzettsége segítik nem csak szépirodalmi és szerkesztői munkáját, hanem lehetőséget biztosítottak számára a kárpátaljai ruszinok aktuális tudományos problémáival történő foglalkozásra. Néhány szerzővel egyetemben előkészítette nyomtatásra a ruszin irodalmi nyelv grammatikáját, mely 1999-ben került kiadásra Budapesten. 1998-ban elindította a „Podkárpatija” című irodalmi kiadványt. Első műve Petőfi Sándor verseinek ruszin nyelvre való fordítása volt. Ezt követően lefordította és kiadta Iván Olbracht (Ungvár, 2001), Krúdy Gyula (Miskolc-Ungvár, 2002) prózai műveit, megírta a „Mátyás, a ruszinok királya” című könyvet (Nyíregyháza, 2001.) 2001-ben itt, Budapesten adta ki először az „Olvasókönyvet a vasárnapi iskolák számára”, lefordította András S. Benedek „Ruszinok, gens fidelissima” című könyvét, eredményesen együttműködve Udvari Istvánval lefordította és szerkesztette a „Képek a Kárpátaljai ruszinok történelméből” (Ungvár, 2000), „A ruszin írásbeliség forrásainak tanulmányozásával kapcsolatos gyűjtemény I., II. és III.”-t (Nyíregyháza, 2002, 2005, 2007). Azonban, a ruszinok szempontjából Igor Kercsa legértékesebb műve a 2007-ben kiadott kétkötetes „Ruszin-orosz szótár”. 1883 óta, amikor Budapesten kiadták Csopej László szótárát, ez a mű a legteljesebb, szakmailag megalapozott ruszin szótár. Mostanában ennek a szótárnak a második kiadásán dolgozik, mely több mint 63 ezer ruszin szót tartalmaz. Az általa ezzel párhuzamosan kiadásra előkészített „Orosz-ruszin szótár” is ugyanolyan értékes és hasznos lesz számunkra.

A több éves tudományos tevékenységéért a ruszin nyelv, irodalom és publicisztika megőrzése és fejlesztése, a ruszin identitás fenntartása terén kifejtett fáradhatatlan közéleti munkájáért az ORÖ közgyűlése A. Hodinka díjjal tünteti ki Igor Kercsát.

Majorné Zsebesi Borbála 1955. augusztus

31.-én született Szikszón, boldog gyermekkorát a Hernád folyó partján fekvő Alsódobszán töltötte. Az általános iskolát Megyaszó községben, a középiskolát Miskolcon végezte. 1976-ban megkötött házasságából született Krisztián fia, a ma 3 éves Linda unokája, Borika szeme-fénye. 1978-ban az egri, egykori Ho Si Minh Tanárképző Főiskolán, történelem-orosz szakon szerezte meg tanári diplomáját. Gyermekkorai álma valósult meg: tanár lett.

Jelenlegi munkahelyén, a Múcsonyi Kalász László Általános Iskolában 1973 óta dolgozik. Ez idő alatt elsajátította a nehéz, ám sok sikerélményt nyújtó pálya szépségét, melyben a mai napig hűségesen kitart hivatása mellett. A rendszerváltás után megszűnt az orosz nyelv oktatása és felmerült a kérdés: „Hogyan tovább?” Ekkor keresték meg a Múcsonyban nagy számban élő ruszin közösség tagjai és indítványozták a ruszin nyelv oktatásának bevezetését az általános iskolában. A fiatal tanárnő lelkesedéssel látott neki a ruszin nyelv oktatásának szervezéséhez. Elkészítette a ruszin nyelv oktatásának tantervét, amelyet az Oktatási Minisztérium jóváhagyott, tanulócsoportokat állított össze, pályázatokat készített, anyanyelvi táborokat szervezett, nemzetiségi ének és táncsoportot hozott létre. Az eltel időszakban a ruszin nyelvet tanuló diákok nagy sikerrel léptek fel nemzetiségi rendezvényeken, Ruszin Nemzeti Ünnepeken, eleget tettek külföldi meghívásoknak, részt vettek ruszin anyanyelvi táborokban és hagyományörző rendezvényeken. Jelenleg 39 kisdíák vesz részt a ruszin nyelv és népismeret oktatásban, 16 tagja van a ruszin ifjúsági táncsoportnak.

1994-ben hazánkban elsőként Múcsonyban alakult meg a települési ruszin önkormányzat, amelynek több ciklusban volt az elnöke. 2006-2010 között, tagja volt a B-A-Z Megyei Területi Ruszin Önkormányzat Képviselő-testületének. Aktivitásának és kitartásának tudható be a sok sikeres pályázat, amelyek lehetőséget nyújtottak a ruszin közösségnek a hazánkban és külföldön élő nemzettársaink életének és tevékenységének megismeréséhez.

Pedagógiai pályájának hitvallása: „Úgy gondolom, hogy a ruszin nép sajátos sorsa miatt sok nehézséggel kell megküzdenünk. Ezért továbbra is úgy igyekszem dolgozni, hogy képviselő-társaim és a szülők tiszteljenek, a gyerekek felnézzenek rám és a vállalt tisztiséget becsületesen, tisztességesen és az elvárásoknak megfelelően elláthassam.”

Az ORÖ közgyűlése a ruszin nyelv oktatása és ápolása, a ruszin népi hagyományok megőrzése és a ruszin önkormányzatiság terén végzett tevékenységéért Majorné Zsebesi Borbálának Hodinka Díjat adományoz.

Hatrágyi László 1965. február 02.-án született Miskolcon. A görög katolikus gazdálkodó családja generációk óta Hejőkeresztúron élt. Kisiskolás kori vallásos neveltetését a nagyszülei felügyelték, nem múlhatott el egyetlen ünnep vagy vasárnap, hogy László ne ministrált volna Rohály kanonok úr mellett a sok élményt nyújtó Hejőkeresztúri görög katolikus templomban. Középiskolai tanulmányait Tiszaújvárosban végezte. Az iskola befejezése után a MÁV-hoz került jegyvizsgálónak, jelenleg a MÁV Start vezető jegyvizsgálója. 1986-ban kötött házasságot. A következő években két fiúk született. Ezekben az években Mezőcsáton laktak felesége szüleinél, közben Hejőkeresztúron építették új családi otthonukat.

Az 1990. években Hejőkeresztúri barátaival, az akkori trendnek megfelelően, településük újabb kori történetét kutatták. A levéltári eredmények alapján

kiderült, miért is él még a falu öregjeinek emlékezetében egy-egy szláv nyelvű imádság, dalocska, mondóka. Ez volt a rutén ősök hagyatéka, amelynek feltárása jelenleg is folytatódik.

A 2002. évi kisebbségi önkormányzati képviselők választásának eredményeként Hejőkeresztúron megalakult a ruszin önkormányzat, ennek elnöki tisztségét László harmadik ciklusban tölti be. Vezetése alatt már hagyománnyá vált a júniusi Ruszin Görög Katolikus Gyermekek és Ifjúsági találkozó, amely napjainkra a Falunap egyik jelentős rendezvényévé nőtte ki magát. A ruszin képviselőtestület jelentős szerepet vállal a

település korszerűsítése, szépítése, a műemlékek megóvása terén. A 2007. és 2011. évi kisebbségi képviselők választásán a BAZ Megyei Területi Kisebbségi Önkormányzat tagjává választották, érdeklődéssel figyeli a nemzetiségi politika aktuális eseményeit, a törvényalkotási folyamatokat, mindig naprakész válaszokkal segíti a hozzá tanácsért forduló képviselő-társait és a közösség tagjait. A Magyarországi Ruszinok/Rutének Országos Szövetségének ügyvivője, a civil szervezet tevékenységével kapcsolatos feladatokat szívesen és kifogástalanul végzi.

A hazai és ezen belül a BAZ megyei ruszin önkormányzatiság megteremtésében és közösség összefogásában, a helyi népi és vallási hagyományok ápolásában végzett tevékenységért az ORÖ közgyűlése Hodinka Díjat adományoz Hatrágyi Lászlónak.

Ruszinok Vatikánban

Ahogy megígértem a Ruszin Világ előző számában, közzéteszünk fotókat a magyarországi Ruszin zarándokok római utazásával kapcsolatban, melyre a múlt év decemberében került sor.

Sokat lehetne írni erről a közel 70 fős, buszos zarándoklatról, mely a tavalyi év december 14-én startolt Miskolcra az esti órákban, azonban nincs annyi helyünk, ahhoz pedig, hogy röviden, de hasznosan és tájékoztató jelleggel írjak erről olvasóink számára, - bevallom nincs elég újságírói kurázsím. Be kell vallanom, hogy ez pont az az eset, amikor sokkal jobb egyszer saját szemünkkel meglátni, mint elolvasni a résztvevők leglenyűgözőbb beszámolóját. Azt az egyet azért megtettem a hosszú hazafelé tartó úton, hogy már a buszon feltettem néhány zarándoknak azt a kérdést, hogy hogyan értékelik az Örök városban való tartózkodásukat, és hogy teljesültek-e Rómával kapcsolatos váraikozásaik. Most a velük készített expressz interjúk következnek. Szerkesztő.

Fábián Erzsike (Kisvárd):

Csodálatos volt! Örülök, hogy részt vehettem ezen a zarándokúton, mert még soha nem jártam ilyen gyönyörű, világhírű városban. Nem is álmodtam arról, hogy valamikor sétálni fogok az Örök város utcáin. Kivételes szerencsénk volt azzal is, hogy éppen abban

az időben jártunk ott, amikor a mi, kárpátaljai fenyőfánkat állították fel a Szent Péter téren. Továbbá, lehetőségünk nyílt arra is, hogy elénekeljük himnuszunkat és kántáljunk egy ilyen mindannyiunk számára szent helyen.

Kovács Sándor (Sajópetri)

- Milyen élményekkel térnek haza?

Nagyon tetszett, mivel még nem jártam Rómában. Kellemesen utaztunk oda és vissza, a szervezés is jó volt, mindent láttunk, amire kíváncsiak voltunk, legfőképpen az egyház történelmével kapcsolatos műemlékeket. Örömmel töltött el bennünket az, hogy jelen voltunk a fenyőfa megáldása alkalmából a Szent Péter téren rendezett ünnepségen. Azonban kissé csalódott vagyok amiatt, hogy nem láthattam a Szent Atyát és nem Tőle kaptam az áldást, de lelkileg feltöltődve, élménnyel gazdagodva térek haza.

Rusinkó Csaba (Máriapócs)

- Kérem, hogy pár szóban foglalja össze benyomásait a zárándoklatról.

Számomra nagy élményt jelentett az, hogy saját szememmel láthattam Rómát, hiszen a TV és a könyvek nem adják vissza a város csodálatos, régi épületeinek igazi szépségét, az elmúl évszázadok hangulatát.

- Az elvárásaihoz képest milyen emlékekkel tér vissza haza?

El sem tudtam volna képzelni, hogy ilyen sok pozitív benyomás ér majd Rómában. Nagyon boldog vagyok, hogy részese lehettem ennek a zárándoklatnak.

Varga Gáborné (Miskolc-Tapolca)

- Milyen benyomások érték Rómában?

A miskolci ruszin közösséghez tartozom. A Rómában látottak mélyen megérintettek és sok új élménnyel gazdagodva térek haza. Az út másik tanulsága számomra az, hogy mennyire tudunk alkalmazkodni egymáshoz, ez által tudjuk erősíteni identitásunk és a vallásunk összetartozását.

- Az Ön részére mi volt a legnagyobb élmény Rómában?

A Szent Péter téren megrendezett fenyőfa megáldásakor láthattuk a Szent Atya tartózkodásának és áldásos tevékenységének helyszíneit, mindez csodálatos közelségbe hozta hozzánk Őszentségét. Felejthetetlen emlékként őrzöm ezt az érzést.

Róma, 2011. Karácsonya

Nemzetközi rendezvénné formálódott az a kezdeményezés, amely a most jubiláló, kárpátaljai Szűcs István atya gondolatában született meg. 2000-ben, az akkori pápával, II. János-Pállal osztotta meg gondolatát. Felajánlotta, mint lehetőséget, hogy a ruszinok lakta és gondozta vidékről, a följük emelkedő Hoverla hegyvonulatán nevelkedett fenyőfa ékesítse Jézus Krisztus születése ünnepén, Rómában Szent Péter terét. Gondolatának megvalósulása több mint egy évtizedbe került, de megvalósult. A híradások, naprakészen tájékoztatták az érdeklődő közönséget a fenyőfa útjáról. Sok Szabolcs-Szatmár-Bereg megyei település lakossága láthatta a településükön áthaladó kamiont a hatalmas fenyőfával. A felöltöztetett fenyőfa, a karácsonyfák ragyogó szépségével tündöklött a Szent Péter bazilikának főbejáratával szemben. A megáldás ünnepségére Kárpátalja, Szlovákia, Erdély

ruszin lakta települései mellett, mi a magyarországi ruszinok is képviseltettük magunkat.

Az utazás szervezését az Országos Ruszin Önkormányzat és a B-A-Z Megyei Területi Ruszin Önkormányzat képviselő-testülete vállalta magára. A 70 fővel Miskolcra induló Azur-tours utazási iroda autóbuszában kényelmes utazásban volt részünk. Több település önkormányzati képviselői és érdeklődő vett részt ezen a zárándoklaton. Megérkezésünk első napján a szálláshelyek elfoglalása után városnézésen vettünk részt. Mindezek sikeréhez nagyban hozzájárultak a Rómában tanuló görög szertartású kispapjaink. Nevezetesen: Kocsis Tamás és Kocsis Dániel testvérek, akiknek ezúton is köszönjük segítségüket. Az örökváros évezredes történelmi emlékei mellett meglátogattuk a Szent Péter bazilika mellett a lateráni bazilikát, megcsodálhattuk a Santa Maria Maggiore bazilikát,

valamint a páratlan szépségű, a falakon kívüli Szent Pál bazilikát. Az ott tanuló kispapjaink segítségével Szent Liturgiát végezhattünk a Pápai Magyar-Német Kollégium latin rítusú kápolnájában és Görög Kollégium keleti szertartású kápolnájában. Egyéni szervezkedésekben az idősebb korosztály mobilizálta magát és megtekintette a várost. Városnézésünk során láthattuk a Russzikumot, ahol a boldogemlékű Romzsa Tódor püspök-vértanú végezte tanulmányait, majd ugyanott szentelődött pappá 75 évvel ezelőtt, és innen indult apostoli, vértanúi, hitvalló útjára. December 16.-án már kora délután csoportok formálódtak a Tér díszé előtt, a 30 méteres karácsonyfát körül véve. Az ünnepségen részt vett a Pápa képviselője, és Mons. Ciril Vasil a Keleti Kongregáció főtitkára, valamint a munkácsi egyházmegye püspöke Mons. Milan Sasik, és az akkreditált külképviseletek küldöttei. Kárpátalja zarándokainak színes, folklorisztikus programja során

kigyúltak a karácsonyfa fényei és hirdették Jézus Krisztus születését és megváltásunk jeles eseményét. A megható eseményen, mi jelenlévők hálaimával emlékeztünk meg sok szenvedésen keresztül ment hitvalló népünkről, püspökeinkről, papjainkról, áldozatos híveinkről. Egyéni imádságainkban megemlékeztünk szeretteinkről és mindazokról, akik szükségben és szorongatott helyzetben vannak. Így kértünk mindenki számára kiáradó karácsonyi békét és egyetértést.

A jeles eseményről másnap beszámolt a helyben megjelenő Metro újság, a hazai Szabad Föld hetilap, valamint a sugárzott média is napokon keresztül tájékoztatta a világban élő ruszinokat a jeles, nemzetközi eseményről. 2011-ben a római, mediterrán karácsony sok emlékekkel gazdagította és gyönyörködtette lelünk.

Dicsőség a magasságban Istennek, és legyen békesség a földön az emberekben!

Szónoczkya János Mihály

Szent Miklós szobor Mátyásföldön

Az eredeti Szent Miklós szobor Ungváron, az Ung partján található. A legenda szerint, aki megsimogatja a szobrot, elsősorban a gyermekek, azoknak szerencsét hoz. Ennek másolatát is Kolodko Mihály, Ungvári képzőművész tervezte. A Kárpátaljai Megyei Közgyűlésnek, elsősorban Kacsur Mihály képviselő úrnak, valamint a Budapest XVI. ker. Ruszin Kisebbségi Önkormányzat képviselőjének Holovackij Andrásnak, (a cikk írójának) köszönhetően az Ungvári „Turbohaz” magyar nemzetiségű mesterei öntötték ki bronzból.

Az eredetihez hasonlóan a másolatot is Sasik Milán püspök áldotta meg. 2011.12.13-án a püspök úr és Kacsur Mihály képviselő úr útban Rómába személyesen hozták el Magyarországra a Szent Miklós

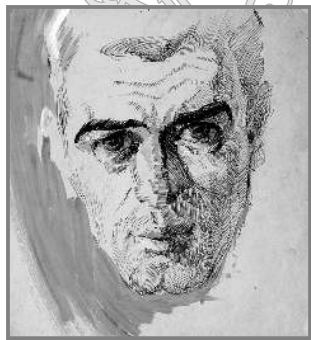

szobrot, amelyet december 16-án a Budapest XVI. kerületben található Erzsébetligeti Művelődési Központban avattak fel. Ismert tény, hogy 2011. karácsonyán Rómában, a Szent Péter téren felalított karácsonyfát Kárpátalja ajándéka volt és ebből az alkalomból Sasik Milán püspök úr és Kacsur Mihály képviselő úr részt vehettek XVI. Benedek pápa audienciáján a Vatikánban. Hazafelé úton püspök úr átadta nekem a XVI. Benedek pápa ajándékát – hivatalos pápai pecsétellátott tarsolyban lévő rózsafüzért, valamint áldott, békés Karácsonyt kívántak a magyar népnek.

*Holovackij András
Budapest XVI. kerületi Ruszin
Önkormányzat képviselője*

Manajló Iván emlékére

„Önarckép”, 1964.

Az alábbiakban közöljük Manajló Iván festőművész emlékkiállításán elhangzott megnyitói beszédet:

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Drága Barátaim!

A szeretet és tisztelet biztos jele, hogy nem feledünk, emlékezünk. Ma Manajló Iván festő-

művészre gondolunk kiállítása és 70. születésnapja kapcsán. Őt ünnepeljük.

A Teremtő kifürkészhetetlen akaratából, Iván fizikai léteben második éve, nincs már közöttünk. De mi most az életére emlékezünk, vásznain és személyes emlékeinken keresztül velünk van!

Manajló Iván ruszin festőművész, pedagógus, oktatás és kultúraszervező volt. A közügyekért is sokat tett alkotó. 1942. január 16-án született egy dinasztikus festőművész hol sikeres, hol pedig küzdelmekkel átért családjában. Iván édesapja Manajló Fedor barátaival, művész társaival: Erdelyi Bélával és Boksay Józseffel Képzőművészeti iskolát alapítottak Ungváron. Ennek az iskolának a vezetését és művészeti irányítását – igaz, kényszeresen átalakított formában – 30-éven át, művészeti és tanári diplomával Manajló Iván vezette.

Manajló Iván egyik katalógusának bevezetőjében ezt írta: „Örülök, hogy találkozhatom Önökkel és megértik festményem lényegét!”

Igen! Szeretve-tisztelt, drága Iván! Örülünk, hogy találkoztunk most és itt Vele és élvezhetjük festményeid szépségét és varázslatát, vonzalmát!

A kárpátaljai kiváló festőnemzedékek hagyományaira támaszkodva újíttotta meg stílusát. Vallotta azt az igazságot, hogy a hagyomány gondolatai örök gondolatok, amelyeket minden ember ért. Vallotta, hogy emlékeznünk kell az élet nehéz és szép pillanataira, hiszen a mában élő múlt nem csak a jelenünket, hanem a jövőnket is meghatározza. Szemérmesnek tartotta magát a szavakban, de festőecsetjével mindent kifejezett: intimitást, az ember lényegét, a lelki rezdüléseket, a világ realitá-sait.

„A szívem”, 2005.

Édesapja múzeumának megmentésében kezdeményező szerepet vállalt. Vezetésével és irányításával egy célért küzdöttek: megőrizni és fejleszteni a nagy előd emlékét, tehetségének gyümölcsét, családi házuk melegét. Véleménye szerint a ruszinság valamennyi történelmi csapás, nehéz helyzet után talpra állt. Miért történne ez most másképp? Ezzel is lelket öntve a jogos megmaradásért küzdő társaiba. A sokirányú művészeti érdeklődése, nyilván az ember iránti szeretetet jelentette, az ember, a zene, a művészet szeretetét. Boldogságos percek, esztétikai élményt adott most nekünk, a szeretet sugárzását a mennyből a realitás világába! Köszönjük!

Ortutay Mária

Vác, 2012. január 8.

Burján Ferenc

A gyászolók nagyszáma jelent meg a Miskolc-Görömbölyi temetőben, 2012. január 23.-án, ahol végső búcsút vettünk Burján Ferentől, Miskolc Város Ruszin Önkormányzatának elnökétől, aki 61 évet él és közlekedési balesetben hunyt el. Burján Ferenc, szűkebb pátriájának a Miskolc - Görömbölyi városrésznek volt lakója és az ott élők jó ismerője.

A városrészben több tisztséget is betöltött. Tagja volt a

Kertbarátok Egyesületének, a Pince- és szőlősgazdák csoportjának, korábban a helyi népdalkörnek, köztisztelőnek örvendett a nyugdíjas mozdonyvezető barátai, munkatársai között. Mindezeket felülírta, hogy Görömbölyi, görög katolikus és ruszin. Ennek vallotta magát, mert az volt, és így is élt. Ezek határozták meg életét és célkitűzéseit. Szerető Családja iránti szeretete nem csorbult amellet, hogy a baráti kapcsolatok ápolásának is nagy jelentőséget tulajdonított. Nevéhez fűződik a Görömbölyi történelmi pincesoron a Pinceápolna és a Ruszin Pince Emlékhely létrehozása, a tárgyi emlékek összegyűjtése, gondozása, ismertetése. Terveiről sokat beszélt, kapcsolatokat keresett, terveket és gondolatokat valósított meg. Halálával egy lendületes élet ért véget.

Nyugodjon Békében!

Farkas Károly István

Farkas Károly István 1939. augusztus 21. született Munkácson. Érettségi után az Ungvári Zenei Konzervatórium hegedű és gordon szakon tanult és 1961-ben zenetanári diplomát szerzett, majd a Lembergi Katonai Főiskola újságírói szakán két félévet hallgatott. 1966-ban zenekari szólista és gordon tanári diplomát szerzett a Lembergi Liszenkó nevét viselő Zeneakadémián. Dolgozott zenetanárként, szólamvezető volt az Állami Szimfonikus Zenekarban Záporozsjében és az Ungvári Kamara és Szimfonikus Zenekarban.

1969-ben és 1973-ban a Szovjet Rádió és Televízió Országos Továbbképző Intézetében Moszkvában, majd 1983-ban az Intézet kijevi kirendeltségén a televíziós műsorok szerkesztésében és gyártásában tökéletesítette tudását. 1976-tól a Szovjet Újságíró Szövetség tagja. 1968-1992 között az Ukrán Televízió Kárpátaljai Stúdiójában Ungváron a Zenei- és Művelődési Osztály szerkesztője, majd vezetőjeként tevékenykedett. 1970-től televíziós anyagokat készített a Magyar Televízió Ablak és Zenebutik műsorok számára, valamint társszerkesztője és tolmácsa volt a Panoráma és a Natúra stábjának.

Magyarországra való áttelepülését követően 1992-től a Magyar Televízió, Második Csatorna /MTV 2/, Regionális- és Határon túli Műsorok Főszerkesztőségében szerkesztő, a Nagylátószög, a Dobogó című

műsorok társszerkesztője, a határon túli magyar televíziós stábok szervezője; Kisebbségi és Határon túli Műsorok Stúdiójának szerkesztője, önálló anyagokat készített a Transzit, a Körző és az Átfogó című műsorok részére, forgatásokat készített elő és bonyolított le Kárpátalján, Ukrajnában, Oroszországban és Szlovákiában, a stúdió által készített műsorok nézet-

tségi indexének és a sajtóban megjelenő kritikák elemzésével foglalkozott; 1998-tól a Kincses-tár című műsor társszerkesztője. 1999-ben Farkas Károly nyugdíjba vonul, de továbbra is szerkeszti a Kelet-Európai kocsma és a Szép magyar család című rovatokat, a német SAT csatorna részére 2003. nyáron egy budapesti zenész családról készített filmet. Tevékenységét az igényesség, az alapos előkészítői munka, a kollégákkal és barátokkal való udvarias, néha bohókás, szeretetre méltó magatartás jellemezte.

Nehezen élte meg az egészségi állapotában bekövetkezett tragikus és váratlan változásokat, s bár imádott családja - felesége Krisztina és Andrea leánya - gondos és szeretetteljes ápolása sokáig tartotta Karcsiban a lelket, földi élete 2011. december tragikusan megszakadt, meggyötört lelke visszaz szállt a Teremtőhöz és megtalálta az örök nyugalmat.

Nyugodjon Békében!

Dr. Duliskovich Tibor István

2011. karácsony Szentestén Krisztus születését ünnepeltük és vártuk az ünnepet köszöntő telefonhívást, amely már hagyományosan kántálással kezdődött.

De az örömteli ének helyett zokogás és a tragikus halálhír szólt a telefonból...

Dr. Duliskovich Tibor István 1939. május 29-én született Szolyván, Kárpátalján orvos családjában. Az öt fiú közül négyen az orvosi pályát választották. Tibor 1962-ben az Ungvári Tudományegyetem Orvosi Karán szerezte meg diplomáját, majd a kandidátusi disszertációja megvédése után ugyanitt egyetemi docensként belgyógyászatot és endokrinológiát oktatott. 1988-ban feladta az akadémiai karriert és feleségével Dr. Fedinecz Alexandrával és két fiával áttelepült Magyarországra. Körzeti orvosként dolgozott Túrán a halála napjáig, ezernél is több páciensének egészsége szívügye volt. Négy éven át Túra város képviselő testületének tagja volt, tevékenységével hozzájárult a település fejlődéséhez. Kidolgozta a város egészségvédelmi és megbetegedést megelőző programját,

harcolt az egészségügyi szolgáltatások racionalizálásáért. Egész életében képezte magát, lelkiismeretes, türelmes, szakmailag elismert orvos volt, kollégái mindig számíthattak segítségére és tanácsaira, szerették és tisztelték őt. Családja és barátai körében jó kedélyéről, finom, fanyar humoráról, fényképezési és bélyeggyűjtési szenvedélyéről volt híres. Nagylelkű támogatója volt a Ruszin Világ című közéleti, tájékoztató lapnak, egy sor ruszin nyelvű kiadványnak, összegyűjtötte és katalogizálta közösségünk rendezvényeire szóló Meghívókat, ruszin könyvrítkaságokat, amelyeket felesége Dr. Fedinecz Alexandra odaajándékozott a Magyarországi Ruszinok Könyvtárának. Néhány éve súlyosan megbetegedett, de legyőzte betegségét és visszatért hivatásához, végezte a házi orvos összetett, felelősségteljes és áldozatos munkáját. A karácsonyi ünnepeket hagyományosan a szeretett családjával, unokáival, fivéreivel szerette volna eltölteni, pihenni, feltöltődni az előtte álló feladatokra. De a Mindenható magához szólította Őt és Tibor békésen visszaadta lelkét Teremtőjének. Szomorú szívvel gyászolják rokonai, barátai és kollégái.

Nyugodjon Békében!

Köszönjük tisztelt olvasóinknak a Ruszin Világ 2011. évi támogatását.

Дякуємо честованым читателю Русинського Світа за пудпорованя у 2011. році.

Kiadja
az Országos Ruszin Önkormányzat
Felelős kiadó: Gircz Vera

A szerkesztőbizottság tagjai:
Dr. Káprály Mihály - felelős szerkesztő
Szónoczky János Mihály - főszerkesztő
Pernye-Klamár Sára - szerkesztő
Szkiba Irén - szerkesztőségi titkár
A szerkesztőség címe:
1147 Budapest, Gyarmat u. 85/b.
Tel./Fax: (06-1) 468-2636
E-mail: ruszin.onkormanyzat@gmail.com
http://ruszin.com

Nyomdai munkálatok: Koverell Kft.
A lapban megjelent cikkek bármilyen felhasználásánál
a „Ruszin Világ”-ra hivatkozni kell.

Выдає:
Вседержавное Русинське Самосправованя
Отвітаєльний видаватель: Віра Гіріц

Члены редакції:
Др. Михаил Капраль - отвітаєльний редактор
Янош Мигаль Соноцкі - главный редактор
Шара Перне-Клармар - редактор
Ірина Скиба - секретарь
Адрес редакції:
1147 Будапешт, уліця Дярмат 85/б.
Тел./Факс: (06-1) 468-2636
E-mail: ruszin.onkormanyzat@gmail.com
http://ruszin.com
Друк: Koverell Kft.

При передрукуванні посилати ся на “Русинський Світ”

Появлення новинки пудпоровали: Вседержавное Русинське Самосправованя, Вседержавное Общество Русинської Інтелігенції імени Антонія Годинки, Общество за Культуру Карпатського Регіона, Общество Русинської Культури і Общество Русинув / Рутенув Мадярицины.

A lap az Országos Ruszin Önkormányzat, a Hodinka Antal Országos Ruszin Értelmiségi Közhasznú Egyesület, a Kárpátok Régió Kultúráért Közhasznú Egyesület, a Ruszin Kulturális Egyesület és a Magyarországi Ruszinok /Rutének/ Országos Szövetsége támogatásával jelenik meg.

ISSN: 1785-1149

Egy példány eladási ára: 600 Ft.